

**Posvetovalni dokument skladno s 26. členom Uredbe Komisije (EU) 2017/460 z
dne 16. marca 2017 o oblikovanju kodeksa omrežja o usklajenih tarifnih
strukturah za plin**

JULIJ 2026

Kazalo

1.	Namen posvetovalnega dokumenta	4
2.	Povabilo k sodelovanju	4
3.	Povzetek.....	5
4.	Predlagana metodologija referenčnih cen	7
4.1	Matrična metoda	7
4.1.1	Opis matrične metode	7
4.1.2	Obrazložitev uporabljenih parametrov in predpostavk	7
4.1.3	Strukturna predstavitev prenosnega sistema plina v Sloveniji	9
4.1.4	Določitev referenčne cene	11
4.2	Predlagane prilagoditve za tarife za prenos na podlagi zmogljivosti	14
4.3	Okvirne referenčne cene	14
4.4	Ocena porazdelitve stroškov	17
4.5	Ocena matrične metode	18
4.5.1	Ponovitev izračuna referenčnih cen in napovedovanje	18
4.5.2	Upoštevanje dejanskih stroškov in stopnje zapletenosti omrežja	19
4.5.3	Zagotavljanje nediskriminatornosti	19
4.5.4	Prevzemanje tveganj iz medsystemske uporabe	20
4.5.5	Referenčne cene ne izkrivljajo čezmejnega trgovanja	21
4.6	Primerjava matrične metode z metodologijo CWD	21
5.	Okvirne informacije iz člena 30(1)(b) Uredbe Komisije (EU) 2017/460	24
6.	Informacije o tarifah za prenos na podlagi blaga in neprenosnih tarifah	25
6.1	Način določanja tarif za prenos na podlagi blaga	25
6.1.1	Delež prihodkov, ki bo po napovedih pokrit s tarifami za prenos na podlagi blaga ...	26
6.1.2	Okvirne tarife za prenos na podlagi blaga	26
6.2	Neprenosne storitve za uporabnike omrežja	26
6.2.1	Tarifna metodologija za neprenosne storitve	27
6.2.2	Delež prihodkov, ki bodo po napovedih pokriti s tarifami za neprenosne storitve	27
6.2.3	Način, na katerega se povezani prihodki od neprenosnih storitev usklajujejo, kot je navedeno v členu 17(3) Uredbe Komisije (EU) 2017/460	27
6.2.4	Okvirne neprenosne tarife za neprenosne storitve, opravljene za uporabnike sistema	27
7.	Okvirne informacije iz člena 30(2) Uredbe Komisije (EU) 2017/460	28
7.1	Razlike v stopnji tarif za leto 2027 v primerjavi z letom 2026	28
7.2	Ocenjene razlike v stopnji tarif do konca regulativnega obdobja	28
7.3	Poenostavljen tarifni model	28
8.	Priloge	29

Kazalo tabel

Tabela 1: Napoved in ocena zakupa prenosnih zmogljivosti za domače uporabnike in čezmejni prenos za leto 2025 v kWh/dan	8
Tabela 2: Poglavitna infrastruktura prenosnega sistema plina v Sloveniji	10
Tabela 3: Podatki posameznih odsekov prenosnega sistema	13
Tabela 4: Okvirne referenčne cene za vstopne zmogljivosti za leto 2025 v EUR/(kWh/dan)	15
Tabela 5: Okvirne referenčne cene za izstopne zmogljivosti za leto 2025 v EUR/(kWh/dan)	15
Tabela 6: Referenčne cene za vstopne zmogljivosti za leto 2025 v EUR/(kWh/dan)	16
Tabela 7: Referenčne cene za izstopne zmogljivosti za leto 2025 v EUR/(kWh/dan)	16
Tabela 8: Referenčne cene za vstopne zmogljivosti za leto 2027 v EUR/(kWh/dan)	17
Tabela 9: Referenčne cene za izstopne zmogljivosti za leto 2027 v EUR/(kWh/dan)	17
Tabela 10: Primerjava metodologij	21
Tabela 11: Primerjava tarifnih postavk v EUR/(kWh/dan)	23
Tabela 12: Dovoljeni prihodki	24
Tabela 13: Prihodki iz prenosnih storitev	24
Tabela 14: Razmerje med prihodki od tarif za prenos na podlagi zmogljivosti in na podlagi blaga ..	25
Tabela 15: Razmerje med prihodki od tarif za prenos na vstopnih in izstopnih točkah	25
Tabela 16: Razdelitev prihodkov na znotrajsistemsko in medsystemsko uporabo, izračunano v skladu s 5. členom Uredbe Komisije (EU) 2017/460	25
Tabela 17: Obseg pretoka plina v mio kWh/dan	26
Tabela 18: Ocenjene razlike v stopnji tarif za leto 2027 v primerjavi z letom 2026 v EUR/(kWh/dan)	28

Kazalo slik

Slika 1: Strukturna predstavitev slovenskega prenosnega sistema	11
Slika 2: Shema prenosnega sistema z deli sistema, katerih stroški se pripišejo posamezni točki	12

1. Namen posvetovalnega dokumenta

Posvetovalni dokument, pripravljen skladno s 26. členom Uredbe Komisije (EU) 2017/460, je namenjen zagotavljanju preglednosti in vključevanju deležnikov v postopek določanja metodologije referenčnih cen za uporabo prenosnega sistema plina. V okviru posvetovanja se predstavijo predlagana metodologija, ključni parametri za določanje tarif ter pričakovani učinki na posamezne skupine uporabnikov sistema. Dokument zainteresirani javnosti omogoča podajo pripomb in predlogov, ki se upoštevajo pri oblikovanju končnih rešitev, s čimer se prispeva k nediskriminatornemu, stroškovno utemeljenemu in preglednemu določanju tarif.

Ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do prenosnih omrežij zemeljskega plina in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1775/2005 (v nadaljevanju: Uredba 715/2009) se je z Uredbo Komisije (EU) 2017/460 z dne 16. marca 2017 o oblikovanju kodeksa omrežja o usklajenih tarifnih strukturah za plin (v nadaljevanju: Uredba Komisije (EU) 2017/460) oblikoval Kodeks omrežij o usklajenih tarifnih strukturah za plin.

Uredba Komisije (EU) 2017/460 predvideva, da nacionalni regulativni organ, to je Agencija za energijo, ali operater prenosnega sistema, kakor določi nacionalni regulativni organ, opravi posvetovanje o metodologiji referenčnih cen, ki se ponovi vsaj vsakih pet let. Na podlagi 26. in 27. člena Uredbe Komisije (EU) 2017/460 in odločbe Agencije za energijo izvaja javno posvetovanje o metodologiji o oblikovanju tarifnih postavk za uporabo prenosnega sistema zemeljskega plina v Sloveniji operater prenosnega sistema plina, to je družba Plinovodi d.o.o. (v nadaljevanju: družba Plinovodi).

2. Povabilo k sodelovanju

Družba Plinovodi objavlja posvetovalni dokument skladno s 26. členom Uredbe Komisije (EU) 2017/460 v slovenskem in angleškem jeziku, pri čemer v primeru odstopanj prevlada slovensko besedilo. Vse zainteresirane vabi k pripravi pripomb in pobud na objavljeni posvetovalni dokument, ki jih lahko oddajo do vključno

27. septembra 2026

v elektronski obliki na priloženem obrazcu iz Priloge 1 na elektronski naslov skr@plinovodi.si.

Operater prenosnega sistema bo skladno z zahtevo Uredbe Komisije (EU) 2017/460 po končanem posvetovanju na svoji spletni strani objavil prejete odzive.

3. Povzetek

Slovenski prenosni sistem plina obratuje že od leta 1978 in s plinom oskrbuje večino slovenskih industrijskih in mestnih središč razen Obalno-kraške regije, Bele krajine in dela Notranjske ter Dolenjske. Vezano na oskrbo Obalno-kraške regije je družba Plinovodi v letu 2025 pričela z gradnjo plinovoda M6 Ajdovščina-Lucija, ki predstavlja osrednji del nove prenosne povezave proti obalnemu območju. Za odsek od Ajdovščine do Sežane je sredi leta 2026 že pridobljeno uporabno dovoljenje. Na druge prenosne sisteme je priključen s tremi mejnimi povezovalnimi točkami: na Ceršaku z Avstrijo, v Rogatcu s Hrvaško in v Šempetru z Italijo. Na povezovalni točki Šempeter in na povezovalni točki Rogatec je možen pretok plina v obe smeri. Načrtovana je tudi nova čezmejna povezava med Slovenijo in Madžarsko za namen zmanjšanja tveganj motenj v oskrbi, omogočanja večje prilagodljivosti in izboljšanja dostopa do različnih virov in skladišč.

Na prenosni sistem je priključenih 12 operaterjev distribucijskih sistemov in 129 neposrednih industrijskih uporabnikov. Kljub razvejanosti prenosnega omrežja je poraba plina v primerjavi z drugimi energenti nižja od evropskega povprečja. V letu 2025 so letno prenesene količine za domačo uporabo narastle v primerjavi z letom 2024 (9,4 TWh) in znašale okrog 10,4 TWh plina. Količina plina za čezmejni prenos je znašala okrog 0,13 TWh in ostaja močno odvisna od tržnih razmer v sosednjih državah, novega vira plina na terminalu Krk ter temperaturnih pogojev in povpraševanja po električni energiji.

V tem dokumentu predlagana metodologija referenčnih cen je obstoječa matrična metoda, ki jo operater prenosnega sistema uporablja od uveljavitve sistema vstopnih in izstopnih točk. Pri določitvi referenčnih cen se upošteva obširen sistem parametrov: nadomestno vrednost prenosnega sistema (za nadomestno vrednost prenosnega sistema se uporabi nabavna vrednost prenosnega sistema), porazdelitve tistega dela upravičenih stroškov, ki se nanašajo na prenosne storitve na podlagi zmogljivosti in obremenitve posameznih delov prenosnega sistema ob nastopu vršne obremenitve prenosnega sistema. Uporabljeni parametri zagotavljajo ustreznejšo porazdelitev stroškov uporabe sistema kot metodologija referenčnih cen na podlagi razdalje, tehtane z zmogljivostjo (v nadaljevanju: metodologija CWD), saj tarifne postavke odražajo dejanske stroške posameznih delov prenosnega sistema.¹

Matrična metoda upošteva predvidene stroške in zapletenost prenosnega sistema, je nediskriminatorna in preprečuje navzkrižno subvencioniranje. Uporabniki sistema lahko na osnovi razpoložljivih podatkov in na spletni strani objavljenega poenostavljenega modela izračunajo okvirne povprečne referenčne cene za medsystemsko² in znotrajsystemsko³ uporabo prenosnih zmogljivosti.

Predlagano razmerje med prihodki od tarif na podlagi zmogljivosti na vseh vstopnih in izstopnih točkah temelji na specifičnosti dejanske uporabe slovenskega prenosnega sistema, kjer večinski delež predstavlja dobava plina končnim uporabnikom v Sloveniji.

¹ Razlaga primerjalnega indeksa in obrazložitev ocene porazdelitve stroškov je podana v poglavjih 4.4. in 4.6.

² Pojasnilo izraza se nahaja v Prilogi 5.

³ Pojasnilo izraza se nahaja v Prilogi 5.

Poleg prihodkov na osnovi tarif za zmogljivosti na vseh vstopnih in izstopnih točkah bo operater prenosnega sistema pokrival del prihodkov od prenosnih storitev s tarifo za prenos na podlagi blaga, in sicer za lastno rabo plina, ter prihodke iz neprenosnih storitev s tarifo za storitve meritev. Metodologija določitve referenčnih cen ostaja enaka kot doslej.

Prejete odzive v obliki pobud in pripomb bomo skrbno pregledali in jih smotrno upoštevali.

mag. Matija Bitenc

Glavni direktor

Aleš Gruden

Član posloводства

4. Predlagana metodologija referenčnih cen

Referenca: člen 26 (1) (a) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

Operater prenosnega sistema uporablja za določitev referenčnih cen matrično metodo in jo namerava uporabljati tudi v prihodnjem obdobju.

4.1 Matrična metoda

4.1.1 Opis matrične metode

Referenca: člen 26 (1) (a) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

Operater prenosnega sistema določi vstopne in izstopne tarifne postavke tako, da upošteva največje obremenitve posameznih odsekov prenosnega sistema in vstopno/izstopnih točk prenosnega sistema in nadomestno vrednost prenosnega sistema, ki se odražata v ustrezni porazdelitvi stroškov prenosnega sistema.

Matrična metoda izračuna tarifnih postavk temelji na predpostavki možnosti prenosa plina iz katerekoli točke na prenosnem sistemu v katerokoli drugo točko v prenosnem sistemu. Na ta način se zagotovi ustrezna porazdelitev stroškov uporabe na celoten prenosni sistem ne glede na to, na kateri točki se prenosni sistem uporablja, vezano na tehnične značilnosti prenosnega sistema, vložena sredstva operaterja prenosnega sistema in predvideno uporabo prenosnega sistema s strani uporabnikov.

Na podlagi predvidenih stroškov operaterja prenosnega sistema, določenih z regulativnim okvirom, skladno z vsakokrat veljavnim aktom o metodologiji za določitev regulativnega okvira operaterja sistema plina, ki ga sprejme Agencija za energijo, in pokritih s prihodki od prenosnih storitev na osnovi zmogljivosti, se izračuna strošek na enoto največje obremenitve, ki predstavlja podlago za izračun tarifnih postavk, ob upoštevanju napovedi in ocene bodočih zakupov prenosnih zmogljivosti.

Operater prenosnega sistema določi vstopne in izstopne referenčne cene v obliki tarifnih postavk.

Operater prenosnega sistema ločeno določi vstopne in izstopne tarifne postavke za mejne točke in točke znotraj Republike Slovenije. Okvirna referenčna cena je izražena v EUR/kWh/dan.

Opis obračuna prenosa po prenosnem sistemu se nahaja v Prilogi 2.

4.1.2 Obrazložitev uporabljenih parametrov in predpostavk

Referenca: člen 26 (1) (a) (i) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

Kot vhodni parameter določitve referenčnih cen je upoštevana nadomestna vrednost prenosnega sistema. Za nadomestno vrednost prenosnega sistema se uporabi nabavna vrednost prenosnega sistema. Za leto 2025 znaša nadomestna vrednost 810,6 mio EUR in je enaka nabavni vrednosti sredstev prenosnega sistema na dan 31. 12. 2023. Glede na nadomestno vrednost posameznega dela prenosnega sistema se določijo upravičeni stroški.

Dovoljen prihodek po posameznem delu prenosnega sistema se porazdeli skladno z deležem v strukturi stroškov. Za določitev referenčne cene je potrebno v nadaljevanju upoštevati tudi vršno obremenitev posameznega dela sistema. Vršna obremenitev posameznega dela prenosnega sistema je dejanska obremenitev posameznega dela na dan vršne obremenitve celotnega sistema.

Za določitev referenčnih cen so na podlagi matrične metode uporabljeni tudi podatki o predvidenih zakupljenih zmogljivostih posamezne točke.

Tabela 1: Napoved in ocena zakupa prenosnih zmogljivosti za domače uporabnike in čezmejni prenos za leto 2025 v kWh/dan

Vstopno oz. izstopna točka		Napoved in ocena zakupa prenosnih zmogljivosti za leto 2025*
Vstopna točka	Ceršak	30.276.105
	Šempeter pri Gorici	13.111.175
	Rogatec	8.313.490
Izstopna točka	Ceršak	347.916
	Šempeter pri Gorici	445.020
	Rogatec	1.281.887
	Slovenija - domača izstopna točka	55.152.253

*povprečne letne zmogljivosti, v katerih so kratkoročni produkti preračunani na letno raven

Dovoljeni prihodek, tj. reguliran letni prihodek, je v Aktu o metodologiji za določitev regulativnega okvira operaterja sistema plina (Uradni list RS, št. 30/24, 50/25 in 16/26; v nadaljevanju: Akt o metodologiji za določitev RO) opredeljen kot prihodek posameznega leta regulativnega obdobja iz zaračunanih omrežnin za uporabo sistema in drugih prihodkov in je namenjen pokrivanju upravičenih stroškov operaterja sistema. To ustreza pojmu »dovoljeni prihodki« iz 3. člena Uredbe Komisije (EU) 2017/460, ki pomeni vsoto prihodkov od prenosnih storitev in prihodkov od neprenosnih storitev za opravljanje storitev operaterja prenosnega sistema za določeno obdobje znotraj danega regulativnega obdobja, do katerih je tak operater prenosnega sistema upravičen v režimu nezamejenih cen in ki se določijo v skladu s členom 41(6)(a) Direktive 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (v nadaljevanju: Direktiva 2009/73/ES).

Agencija za energijo dovoljeni prihodek določi v postopku izdaje soglasja k regulativnemu okviru, ki ga operater prenosnega sistema po metodi reguliranega letnega prihodka in reguliranih omrežnin pripravi za regulativno obdobje treh zaporednih koledarskih let. V regulativnem okviru se najprej določijo načrtovani upravičeni stroški, ki jih sestavljajo stroški delovanja in vzdrževanja, strošek amortizacije in reguliran donos na sredstva. Agencija pri tem prizna le stroške, ugotovljene po merilih iz Akta o metodologiji za določitev

RO, med drugim ob upoštevanju faktorja učinkovitosti, načrtovane inflacije, nabavne vrednosti sredstev in tehtanega povprečnega stroška kapitala. Viri za pokrivanje upravičenih stroškov predstavljajo omrežnine, drugi prihodki iz izvajanja dejavnosti operaterja sistema ter presežki oziroma primanjkljaji omrežnin iz preteklih let. Načrtovane omrežnine se tako določijo v višini načrtovanih upravičenih stroškov, zmanjšanih za druge prihodke ter ob upoštevanju odstopanj od regulativnega okvira iz preteklih let in morebitnega načrtovanega primanjkljaja omrežnin, ki za regulativno obdobje ne sme preseči višine načrtovanega stroška amortizacije. Zaradi preprečitve skokovitega spreminjanja tarifnih postavk med posameznimi leti regulativni okvir določa tudi izravnavo tarifnih postavk omrežnine po letih regulativnega obdobja. Tisti del dovoljenega prihodka, ki se pokrije s tarifami za prenos na podlagi zmogljivosti, predstavlja vhodni podatek za določitev referenčnih cen v tem dokumentu. Za leto 2025 omrežnina za prenosne storitve na podlagi zmogljivosti znaša 44,7 mio EUR.

4.1.3 Strukturna predstavitev prenosnega sistema plina v Sloveniji

Referenca: člen 26 (1) (a) (i), 30 (1) (a) (iv) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

Slovenski prenosni sistem plina je začel obratovati v letu 1978 in se je nato postopoma širil ter nadgrajeval. Leta 2014 je bil zaključen zadnji večji investicijski cikel z izgradnjo plinovoda od avstrijske meje pri Ceršaku do Vodice pri Ljubljani, kar je poleg zagotovitve dodatnih potrebnih prenosnih zmogljivostih izboljšalo varnost in zanesljivost obratovanja prenosnega sistema. Družba je z izgradnjo prenosnega plinovoda Vodiče - TE-TOL v letu 2021 na prenosni sistem priključila novo plinsko-parno enoto TE-TOL v Ljubljani. Junija 2025 je družba pričela z gradnjo Plinovoda M6. Za odsek od Ajdovščine do Sežane, ki predstavlja prvo fazo novega prenosnega plinovoda M6 med Ajdovščino in Lucijo, je bilo sredi leta 2026 že pridobljeno uporabno dovoljenje. Projekt M6 bo Sežano povezal s slovenskim prenosnim sistemom plina, s čimer se bo zmanjšala odvisnost območja od oskrbe iz Italije. Po izgradnji bodo uporabniki lahko izbirali med različnimi dobavitelji plina, kar bo povečalo konkurenčnost trga. Za zagotavljanje povečanja prenosnih zmogljivosti iz smeri Italije je bila kompresorska postaja Ajdovščina razširjena s tretjo kompresorsko enoto. V letu 2026 se obratovanje mejne merilno-regulacijske postaje (MMRP) na povezovalni točki z Italijo prenaša z obstoječe MMRP Šempeter-Nova Gorica na novo MMRP Vrtojba. Povezovalna točka Šempeter pri Gorici bo imela tako ob koncu leta 2026 povečane zmogljivosti.

Družba Plinovodi kot operater prenosnega sistema z rednimi pregledi in z rednim izvajanjem vzdrževalnih aktivnosti skrbi za varno in zanesljivo obratovanje prenosnega sistema. Stanje prenosnih plinovodov redno spremljamo z nadzorom tras plinovodov, z izvajanjem notranjih pregledov plinovodnih cevi, z različnimi metodami zunanjih pregledov plinovodov in s stalnim spremljanjem obratovalnih parametrov preko centralnega nadzornega sistema. Na osnovi preventivnih pregledov in vzdrževalnih aktivnosti ocenjujemo, da je plinovodna infrastruktura v zelo dobrem obratovalnem stanju, saj doslej nismo imeli obratovalnih težav, ki jih ne bi mogli obvladovati v okviru predvidenih vzdrževalnih posegov.

V času izdaje tega dokumenta v Sloveniji ni vstopnih točk znotraj Slovenije zato je za zdaj oskrba slovenskega trga s plinom v celoti odvisna od uvoza. Dobava plina v Slovenijo poteka iz posameznih vozlišč evropskega plinskega trga. Iz Avstrije plin fizično teče preko vstopne

točke Ceršak, iz Italije na vstopni točki Šempeter, iz Hrvaške pa na vstopni točki Rogatec. Preko vstopnih točk iz Italije in Hrvaške je vzpostavljen tudi dostop do dobav UZP.

Operater prenosnega sistema mora skladno z Uredbo (EU) 2024/1789 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o notranjem trgu plina iz obnovljivih virov, zemeljskega plina in vodika, spremembi uredb (EU) št. 1227/2011, (EU) 2017/1938, (EU) 2019/942 in (EU) 2022/869 ter Sklepa (EU) 2017/684 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 715/2009 (prenovitev) (v nadaljevanju: Uredba (EU) 2024/1789) omogočiti uporabnikom sistema uporabo prenosnih zmogljivosti ločeno na vseh vstopnih in izstopnih točkah sistema (po t. i. sistemu vstopnih in izstopnih točk). Za uspešno delovanje sistema vstopnih in izstopnih točk mora operater prenosnega sistema zagotoviti primerne tehnične pogoje, kot je odprava ozkih grl na prenosnem sistemu, saj bo le tako možno ustrezno trženje in zakup zmogljivosti po navedeni metodi ter omogočanje zakupov zmogljivosti na vstopnih in izstopnih točkah v različnih kombinacijah.

Slovenski prenosni plinovodni sistem obsega 1.197 km plinovodov, kompresorski postaji v Kidričevem in Ajdovščini ter 259 merilno regulacijskih oz. drugih postaj in 298 odjemnih mest. Na ključnih mestih prenosnega plinovodnega sistema so vgrajene naprave, ki omogočajo nadzor in vzdrževanje sistema. Funkcije daljinskega nadzora in vodenja se izvajajo s pomočjo informacijskega in telemetrijskega sistema.

Tabela 2: Poglavitna infrastruktura prenosnega sistema plina v Sloveniji

Infrastruktura		Stanje na dan 1. 1. 2024
Plinovodno omrežje	Skupaj	1.197 km
	Plinovodi s premerom 800 mm	167 km
	Plinovodi s premerom 500 mm	162 km
	Plinovodi s premerom 400 mm	212 km
	Ostali plinovodi manjših premerov	656 km
Objekti in naprave	Kompresorske postaje (KP), skupna moč	KP Kidričevo 10,5 MW, KP Ajdovščina 9 MW
	Mejne postaje	Ceršak, Rogatec, Šempeter pri Gorici

Prenosni plinovodni sistem povezuje večino slovenskih industrijskih in mestnih središč razen Obalno-kraške regije (v letu 2025 je družba Plinovodi pričela z gradnjo plinovoda M6 med Ajdovščino in Lucijo, ki predstavlja osrednji del nove prenosne povezave proti obalnemu območju), Bele krajine ter dela Notranjske in Dolenjske.

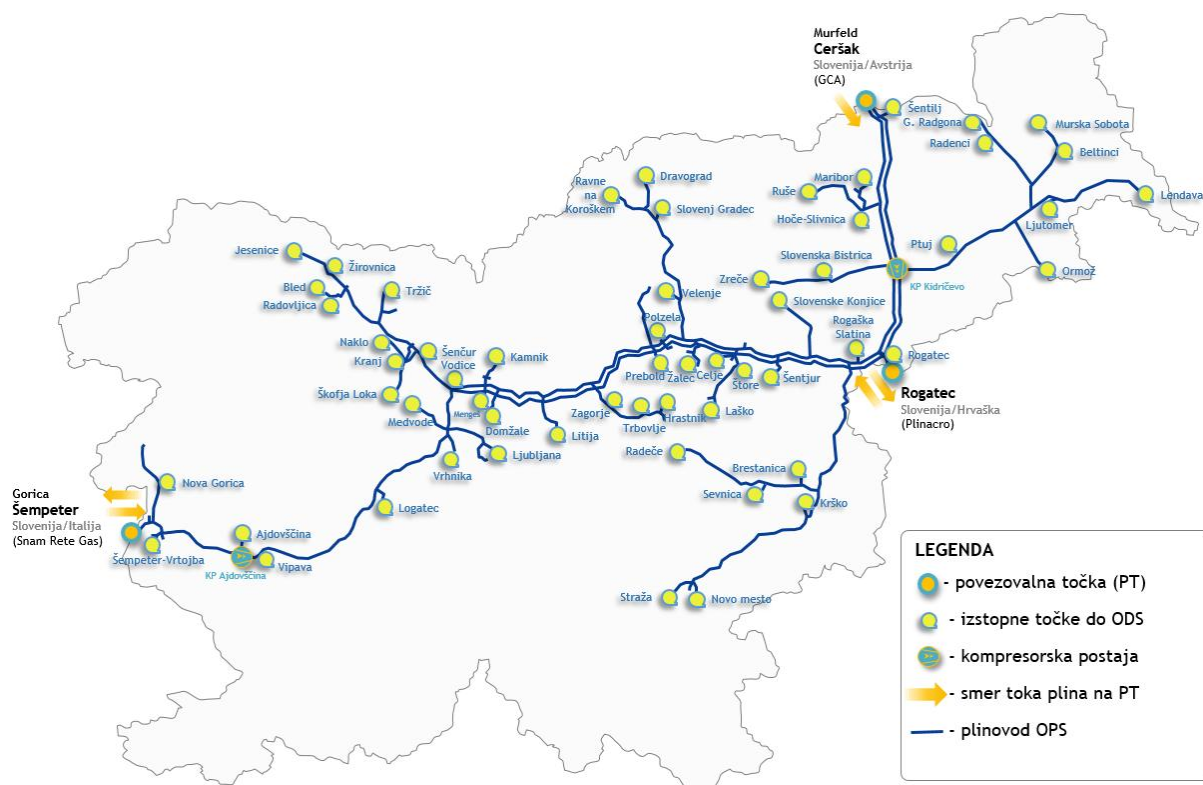
Nadzor in vodenje prenosnega plinovodnega sistema se izvaja iz dispečerskega centra, ki je povezan z dispečerskimi centri operaterjev prenosnih sistemov sosednjih držav ter s sistemskimi operaterji distribucijskih sistemov in večjimi odjemalci plina.

Slovenski prenosni sistem plina je v letu 2025 prenesel 10,4 TWh plina za domačo porabo in 0,13 TWh za potrebe čezmejnega prenosa. V času priprave tega dokumenta v Sloveniji ni

vstopnih točk znotraj Slovenije saj v Sloveniji ni proizvodnje plina, ki bi injicirala plin v prenosni sistem, ni skladišč plina, enot utekočinjenega zemeljskega plina ali enot za proizvodnjo bioplina.

Na podlagi Uredbe (EU) 2024/1789 in Direktive (EU) 2024/1788 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skupnih pravilih notranjega trga plina iz obnovljivih virov, zemeljskega plina in vodika, spremembi Direktive (EU) 2023/1791 in razveljavitvi Direktive 2009/73/ES (prenovitev) (v nadaljevanju: Direktiva 2024/1788) regionalna omrežja, predstavljajo plinovodi, ki se primarno uporabljajo v kontekstu lokalne distribucije plina oziroma za domačo oskrbo in niso uporabljena za prenos plina do mejnih točk. Kot je razvidno iz sheme na sliki 2, je del prenosnega sistema, ki ga uporabljajo le končni odjemalci ter operaterji distribucijskih sistemov, priključeni na izstopne točke znotraj Slovenije, predstavljen kot odsek med točkama D in E. Dolžina odseka znaša 759,2 km, kar predstavlja več kot 63 % celotnega prenosnega plinovodnega sistema.

Slika 1: Strukturna predstavitev slovenskega prenosnega sistema

4.1.4 Določitev referenčne cene

Referenčne cene, ki so določene z matrično metodo se določijo z optimizacijskim procesom, katerega cilj je določitev minimalnih razlik med tarifami za posamezne vstopne ali izstopne točke in stroški, ki pripadajo določenemu delu sistema.

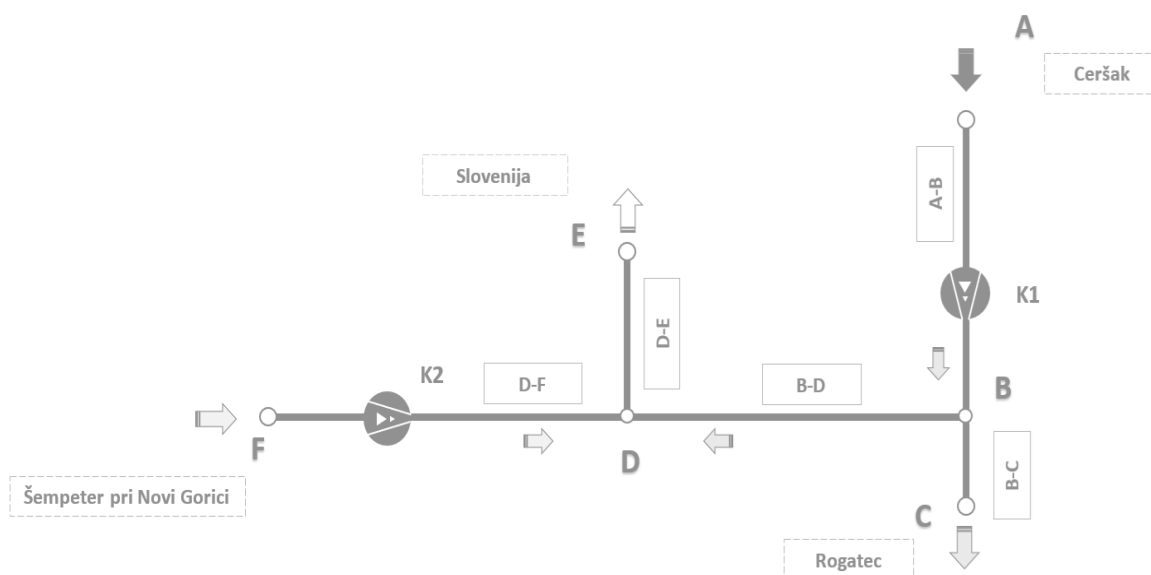
Referenčne cene na podlagi matrične metode se določijo tako, da upoštevajo:

- nadomestno vrednost prenosnega sistema,
- porazdelitev tistega dela upravičenih stroškov, ki se nanašajo na prenosne storitve na podlagi zmogljivosti in
- obremenitev posameznih delov prenosnega sistema ob nastopu vršne obremenitve prenosnega sistema.

Kot vhodni parametri določitve referenčnih cen je upoštevana nadomestna vrednost prenosnega sistema. Za leto 2025, za katero se določajo referenčne cene, znaša nadomestna vrednost 810,6 mio EUR in je enaka nabavni vrednosti sredstev prenosnega sistema na dan 31. 12. 2023. Glede na nadomestno vrednost posameznega dela prenosnega sistema se določijo upravičeni stroški za leto 2025.

Na sliki 2 je prikazana delitev prenosnega sistema na posamezne dele. Za potrebe določitve referenčne cene posamezne vstopne ali izstopne točke je treba določiti začetno in končno točko dela prenosnega sistema s homogenimi značilnostmi. Vsi stroški prenosnega sistema na tem delu se v nadaljevanju glede na vršno obremenitev tega dela sistema pripišejo posamezni vstopni oziroma izstopni točki.

Slika 2: Shema prenosnega sistema z deli sistema, katerih stroški se pripišejo posamezni točki

Del prenosnega sistema med točko A in B predstavlja del magistralnega plinovoda M1 in M1/1 med MMRP Ceršak oziroma državno mejo in MMRP Rogatec. Točka B predstavlja "stičišče" iz katerega se lahko plin prenaša naprej po slovenskem prenosnem sistemu proti zahodu ali proti hrvaškemu prenosnemu sistemu. Ta del prenosnega sistema vključuje tudi kompresorsko postajo Kidričevo. Stroški tega dela prenosnega sistema se odražajo v ceni vstopne točke Ceršak ter v drugih vstopnih ali izstopnih točkah, če je ta del poti uporabljen za prenos plina do uporabnika. Ker je v dnevu največje obremenitve sistema ves plin vstopil skozi točko A in F ter bil transportiran do uporabnikov sistema na izstopnih točkah, se stroški teh poti odražajo v vseh referenčnih cenah za izstopne točke.

Prenosni sistem med točko B in C predstavlja del magistralnega plinovoda M1, vendar le od točke B, ki predstavlja MMRP Rogatec in predstavlja "stičišče" iz katerega se lahko plin prenaša naprej po slovenskem prenosnem sistemu proti zahodu ali pa proti hrvaškemu prenosnemu sistemu. Točka C predstavlja mejno točko s Hrvaško. Stroški nastajajoči na odseku B-C se pripišejo referenčni ceni točke Rogatec.

Odsek prenosnega sistema označen B-D med točko B in D predstavlja magistralni plinovod M2 in M2/1 med MMRP Rogatec in merilno regulacijsko postajo (MRP) Vodice. V Vodiceh se tok plina lahko preusmeri v različne smeri. Za odsek B-D je značilno, da je tukaj zaznana največja poraba slovenskih odjemalcev, zato se stroški povezani z odsekom B-D odražajo v referenčni ceni za izstopno točko znotraj RS.

V referenčno ceno izstopne točke znotraj RS se vključijo tudi vsi stroški prenosnega sistema, ki so na shemi predstavljeni kot odsek med točkama D in E in vključujejo prenosni sistem, ki ga uporabljajo le končni odjemalci ter operaterji distribucijskih sistemov, priključeni na izstopne točke znotraj Slovenije. Ta del prenosnega sistema vključuje npr. plinovode z nižjim premerom oziroma nižjim tlakom, priključke (MRP in merilna postaja (MP)), reducirne postaje in podobno.

Del prenosnega sistema predstavlja plinovod M3 med MRP Vodice in MMRP Šempeter pri Gorici oziroma državno mejo, pri čemer je točka Vodice označena s črko D, Šempeter pa s črko F. Stroški povezani z odsekom F-D se odražajo v referenčni ceni vstopne točke Šempeter.

Podatki, ki se nanašajo na posamezne odseke prenosnega sistema in so potrebni za določitev referenčnih cen so prikazani v spodnji tabeli:

Tabela 3: Podatki posameznih odsekov prenosnega sistema

Odsek	Dolžina [km]	Smer toka plina	Vršna obremenitev ** [kWh/dan]	Nadomestna vrednost sredstev [mio EUR]	Upravičeni stroški [EUR]
A-B	116,30	A->B	43.191.241	153,45	8.464.857,85
B-C	3,70	B->C	23.612.249	12,02	663.107,67
B-D	217,20	B->D	19.578.992	202,09	11.147.487,56
D-E	759,2	D->E	29.894.269	265,36	14.637.608,28
F-D	100,30	F->D	10.418.798	177,71	9.803.006,03
Skupaj	1.196,70			810,63	44.716.067,39

*razdalja med točko D in E predstavlja dolžino vseh plinovodov, ki so namenjeni le prenosu plina do domačih izstopnih točk

**na dan 28. 3. 2023

Pri določitvi referenčnih cen po matrični metodi se stroški porazdelijo na posamezne točke glede na obremenitev teh delov prenosnega sistema ob nastopu vršne obremenitve.

Za leto 2025 znašajo upravičeni stroški, ki so pokriti s prenosnimi tarifami na podlagi zmogljivosti 44,7 mio EUR. Glede na dejansko porazdelitev nadomestne vrednosti sredstev na odseke prenosnega sistema se v enakih deležih porazdelijo tudi upravičeni stroški, ki se pokrivajo iz prenosnih storitev na podlagi zmogljivosti. Ti stroški predstavljajo dovoljeni prihodek, ki se pokriva z vstopnimi in izstopnimi tarifami na podlagi zmogljivosti.

4.2 Predlagane prilagoditve za tarife za prenos na podlagi zmogljivosti

Referenca: člen 26 (1) (a) (ii) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

Posvetovalni dokument ne vsebuje prilagoditev tarif na vstopnih točkah iz skladišč in izstopnih točkah v skladišča v višini najmanj 50 % ter možnosti popusta na vstopnih točkah iz obratov utekočinjenega zemeljskega plina in od infrastrukture, razvite z namenom odprave izoliranosti držav članic z vidika njihovih prenosnih sistemov plina, ter na izstopnih točkah do te infrastrukture, ki bi bile potrebne skladno z 9. členom Uredbe Komisije (EU) 2017/460, saj slovenski prenosni sistem trenutno nima navedenih točk.

4.3 Okvirne referenčne cene

Referenca: člen 26 (1) (a) (iii) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

Skladno z 12. členom Uredbe Komisije (EU) 2017/460 se za letne standardne produkte zmogljivosti za zagotovljeno zmogljivost kot pridržane cene uporabljajo referenčne cene. Referenčna cena pomeni ceno produkta zmogljivosti za zagotovljeno zmogljivost za obdobje enega leta, ki se uporablja na vstopnih in izstopnih točkah in s katero se določajo tarife za prenos na podlagi zmogljivosti. Pridržane cene za neletne standardne produkte zmogljivosti za zagotovljeno zmogljivost bodo določene skladno s poglavjem III Uredbe Komisije (EU) 2017/460.

Matrična metoda ne določi tarifne postavke za točko v kateri na dan vršne obremenitve ni pretoka, zato iz modela ne izhajajo tarifne postavke za vstopno točko Rogatec in Slovenija (domača vstopna točka) ter tarifna postavka za izstopno točko Ceršak in Šempeter. Tarifne postavke za te povezovalne točke so določene v višini 100 % tarifne postavke v smeri pretoka, tarifna postavka za vstopno točko Slovenija (domača vstopna točka) pa znaša povprečje tarif na vseh vstopnih točkah.

Okvirni referenčni ceni za vstopno in izstopno točko Šempeter pri Gorici sta glede na ostale točke nekonkurenčni in bi uveljavitev takšnih tarifnih postavk povzročila nezainteresiranost uporabnikov sistema in še nižje zakupe zmogljivosti. Točka Šempeter pri Gorici se nahaja na prenosni poti Avstrija-Slovenija-Italija, ki ji konkurira neposredna prenosna pot Avstrija-Italija, ter na poti Italija-Slovenija-Hrvaška. Visoka okvirna referenčna cena je posledica visoke nadomestne vrednosti odseka prenosnega sistema, ki se odraža v tej ceni, ob hkratnem nizkem zakupu zmogljivosti na tej točki.

Na podlagi podatkov iz tabel 1 in 3 so z matrično metodo izračunane naslednje okvirne referenčne cene:

Tabela 4: Okvirne referenčne cene za vstopne zmogljivosti za leto 2025 v EUR/(kWh/dan)

Izstopna točka (e)	Okvirna vstopna referenčna cena za leto 2025
Ceršak	0,28387
Šempeter pri Gorici	0,98048
Rogatec	0,01471
Slovenija - domača vstopna točka	0,42635

Tabela 5: Okvirne referenčne cene za izstopne zmogljivosti za leto 2025 v EUR/(kWh/dan)

Izstopna točka (e)	Okvirna izstopna referenčna cena za leto 2025
Ceršak	0,28387
Šempeter pri Gorici	0,98048
Rogatec	0,01471
Slovenija - domača izstopna točka	0,81100

Zato so bile pri določitvi referenčnih cen skladno s četrtem odstavkom 6. člena Uredbe Komisije (EU) 2017/460 izvedene naslednje prilagoditve. Prvič, skladno s točko (a) četrtega odstavka 6. člena Uredbe Komisije (EU) 2017/460 je bila izvedena primerjalna analiza (benchmarking) na povezovalni točki Ceršak, ki predstavlja glavno smer oskrbe slovenskega prenosnega sistema. V okviru primerjalne analize je bila preverjena konkurenčnost prenosnih poti prek Slovenije ob upoštevanju objavljenih tarif sosednjih operaterjev prenosnih sistemov, kot izhodišče prilagoditve pa je bila upoštevana raven potrjenih tarifnih postavk leta 2024 na tej povezovalni točki (0,12640 EUR/(kWh/dan)). Vstopna tarifna postavka za povezovalno točko Ceršak je bila na tej podlagi znižana s korekcijskim faktorjem 0,5974 z okvirne referenčne cene v višini 0,28387 EUR/(kWh/dan) na konkurenčno raven. Drugič, skladno s točko (b) četrtega odstavka 6. člena Uredbe Komisije (EU) 2017/460 so bile z izenačitvijo (equalisation) vstopne in izstopne tarifne postavke na vseh povezovalnih točkah (Ceršak, Šempeter pri Gorici, Rogatec) poenotene na raven, določeno s primerjalno analizo za povezovalno točko Ceršak. S tem se odpravlja razlikovanje med mejnimi točkami, zagotavlja nediskriminatorna obravnava vseh prenosnih poti prek Slovenije in povečuje konkurenčnost medsystemske uporabe omrežja. Tarifna postavka v smeri, v kateri na dan vršne obremenitve ni pretoka, je pri tem določena v višini 100 % tarifne postavke v smeri pretoka. Tretjič, skladno s točko (c) četrtega odstavka 6. člena Uredbe Komisije (EU) 2017/460 so bile s prevrednotenjem (rescaling) vse tarifne postavke, vključno s tarifno postavko za domačo izstopno točko, pomnožene s korekcijskim faktorjem 0,8304, s čimer se ob načrtovanih zakupih zmogljivosti doseže dovoljeni prihodek iz prenosnih storitev na podlagi zmogljivosti v višini 44,7 mio EUR. Pri določitvi referenčnih cen je bilo prav tako upoštevano, da uporabniki sistema izvajajo tudi zakupe kratkoročnih produktov, različno po posamezni točki in skladno z vsakokratnimi potrebami po prenosnih zmogljivostih. Operater prenosnega sistema namreč opaža vedno večji interes uporabnikov sistema po kratkoročnih zmogljivostih, kar je posledica optimiziranja zakupljenih zmogljivosti. V napovedi in oceni zakupa prenosnih zmogljivosti iz tabele 1 so kratkoročni zakupi upoštevani kot skupno letno

povprečje ocene zakupa prenosnih zmogljivosti, pri sami določitvi referenčnih cen pa so v okviru doseganja dovoljenih prihodkov upoštevani tudi prihodki iz zakupa kratkoročnih zmogljivosti.

Tarifna postavka za izstopno točko Slovenija - domača izstopna točka je enotna za vse uporabnike sistema, saj so bile stopnje izstopnih tarifnih postavk po odjemnih skupinah s postopnim odpravljanjem v obdobju 2020-2024 z letom 2024 v celoti odpravljene. Ker na prenosnem sistemu ni vstopne točke Slovenija - domača vstopna točka, je le-ta določena kot povprečje tarifnih postavk vseh ostalih vstopnih točk. Določene tarifne postavke uporabnikom sistema omogočajo konkurenčen dostop do virov plina in njegovo uporabo, hkrati pa operaterju prenosnega sistema zagotavljajo doseganje dovoljenih prihodkov.

Referenčne cene so hkrati enake potrjenim tarifnim postavkam za leto 2025, h katerim je Agencija za energijo izdala soglasje v okviru regulativnega okvira za obdobje 2025-2027.

Tabela 6: Referenčne cene za vstopne zmogljivosti za leto 2025 v EUR/(kWh/dan)

Vstopna točka (e)	Referenčna cena za leto 2025
Ceršak	0,14082
Šempeter pri Gorici	0,14082
Rogatec	0,14082
Slovenija - domača vstopna točka	0,14082

Tabela 7: Referenčne cene za izstopne zmogljivosti za leto 2025 v EUR/(kWh/dan)

Izstopna točka (e)	Referenčna cena za leto 2025
Ceršak	0,14082
Šempeter pri Gorici	0,14082
Rogatec	0,14082
Slovenija - domača izstopna točka	0,67347

Skladno z regulativnim okvirom za obdobje 2025-2027 se tarifne postavke omrežnine v letih 2026 in 2027 letno uskladijo s faktorjem 1,022, ki odraža upoštevano načrtovano inflacijo, s čimer se zagotavlja izravnava tarifnih postavk med posameznimi leti regulativnega obdobja in predvidljivo gibanje tarif za uporabnike sistema. Tarifne postavke za leto 2026 so tako določene kot tarifne postavke leta 2025, pomnožene s faktorjem 1,022, tarifne postavke za leto 2027 pa kot tarifne postavke leta 2026, pomnožene s faktorjem 1,022. Referenčne cene za tarifno leto 2027, na katero se nanaša ta posvetovalni dokument, prikazujeta tabeli 8 in 9.

Tabela 8: Referenčne cene za vstopne zmogljivosti za leto 2027 v EUR/(kWh/dan)

Vstopna točka (e)	Referenčna cena za leto 2027
Ceršak	0,14708
Šempeter pri Gorici	0,14708
Rogatec	0,14708
Slovenija - domača vstopna točka	0,14708

Tabela 9: Referenčne cene za izstopne zmogljivosti za leto 2027 v EUR/(kWh/dan)

Izstopna točka (e)	Referenčna cena za leto 2027
Ceršak	0,14708
Šempeter pri Gorici	0,14708
Rogatec	0,14708
Slovenija - domača izstopna točka	0,70343

4.4 Ocena porazdelitve stroškov

Referenca: člen 26 (1) (a) (iv) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

Skladno s potrebo po opredelitvi prenosnih in neprenosnih storitev po 4. členu Uredbe Komisije (EU) 2017/460, je v Aktu o metodologiji za obračunavanje omrežnine za prenosni sistem zemeljskega plina (Uradni list RS, št. 20/19, 8/20, 85/20, 48/21, 204/21 - ZOP, 137/22 - popr., 146/22, 103/23, 53/24 in 50/25) določeno, da bodo prihodki iz prenosnih storitev, poleg prihodkov iz tarif za prenos na podlagi zmogljivosti na vseh vstopnih in izstopnih točkah, vključevali tudi prihodke od prenosnih storitev s tarifo za prenos na podlagi blaga iz lastne rabe plina skladno z določbo člena 4 (3) te uredbe.

Družba Plinovodi je izvedla oceno porazdelitve stroškov, povezanih s prihodki od prenosnih storitev, ki se pokrijejo s tarifami za prenos na podlagi zmogljivosti, in oceno porazdelitve stroškov, povezanih s prihodki od prenosnih storitev, ki se pokrijejo s tarifami za prenos na podlagi blaga.

Pri oceni porazdelitve stroškov, povezanih s prihodki od prenosnih storitev, ki se pokrijejo s tarifami za prenos na podlagi zmogljivosti, sta bila pri matrični metodi in pri metodologiji CWD kot povzročitelja stroškov uporabljena enaka vhodna podatka, in sicer ocenjena pogodbeni zmogljivost in razdalja. Ocena je izvedena za referenčne cene s prilagoditvami za tarifno leto 2027. Vrednost primerjalnega indeksa⁴ porazdelitve stroškov zmogljivosti med znotrajsistemsko in medsystemsko uporabo prenosnega sistema pri matrični metodi znaša 104,18 %, pri CWD metodologiji pa 2,12 %. Podroben izračun obeh indeksov je prikazan v poglavju 4.6 tega dokumenta.

⁴ Izračunano v skladu s 5. členom Uredbe Komisije (EU) 2017/460.

Šesti odstavek 5. člena Uredbe Komisije (EU) 2017/460 določa, da nacionalni regulativni organ poda obrazložitev, če je primerjalni indeks višji od 10 %. Vrednost primerjalnega indeksa pri matrični metodi je predvsem posledica strukturnih značilnosti slovenskega prenosnega sistema in izvedenih prilagoditev referenčnih cen, in sicer iz naslednjih razlogov. Prvič, prenosni sistem je bil zgrajen predvsem za oskrbo domačih uporabnikov, kar se odraža v visoki nadomestni vrednosti tistega dela prenosnega sistema, ki je namenjen le oskrbi uporabnikov v Republiki Sloveniji, in posledično v višji referenčni ceni za domačo izstopno točko. Drugič, izkoriščenost povezovalnih točk za medsistemsko uporabo je nizka, saj se pretežni del medsistemske uporabe odvija na kratkem delu omrežja, nadomestna vrednost odsekov, ki se odražajo v cenah povezovalnih točk, pa je v primerjavi z zakupljenimi zmogljivostmi visoka. Tretjič, z izenačitvijo vstopnih in izstopnih tarifnih postavk na vseh povezovalnih točkah na konkurenčno raven (poglavje 4.3) se prihodki iz naslova medsistemske uporabe omrežja dodatno znižajo, kar se neposredno odrazi v višji vrednosti primerjalnega indeksa. Gre za enak učinek, kot ga je Agencija za energijo ugotovila že v Utemeljeni odločitvi o določitvi metodologije referenčnih cen iz februarja 2022, kjer je primerjalna analiza izstopne točke Šempeter pri Gorici primerjalni indeks zvišala s 46,94 % na 72,50 %. Nižja vrednost primerjalnega indeksa pri metodologiji CWD je posledica vnaprej določenega razmerja 50/50 med prihodki na vstopnih in izstopnih točkah, ki prihodke prerazporedi tako, da se razmerji med prihodki in stroškovnimi nosilci za znotrajsistemsko in medsistemsko uporabo računsko približata, ne da bi to odražalo dejanske stroške, povezane s prenosom plina po slovenskem prenosnem sistemu. Kljub vrednosti primerjalnega indeksa operater prenosnega sistema ocenjuje, da je matrična metoda ustrezna, saj se referenčne cene določijo tako, da odražajo dejanske stroške posameznih delov prenosnega sistema. Končno presojo v zvezi z oceno porazdelitve stroškov bo Agencija za energijo podala v utemeljeni odločitvi po četrtem odstavku 27. člena Uredbe Komisije (EU) 2017/460. Ocena porazdelitve stroškov, povezanih s prihodki od prenosnih storitev, ki se pokrijejo s tarifami za prenos na podlagi blaga, je predstavljena v točki 4.6 tega dokumenta.

4.5 Ocena matrične metode

Referenca: člen 26 (1) (a) (v) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

4.5.1 Ponovitev izračuna referenčnih cen in napovedovanje

Uporabniki sistema lahko na osnovi razpoložljivih podatkov in na spletni strani objavljenega poenostavljenega modela izračunajo okvirne povprečne referenčne cene za medsistemsko in znotrajsistemsko uporabo prenosnih zmogljivosti. Vsi vhodni podatki izračuna so javno objavljeni: dovoljeni prihodek izhaja iz regulativnega okvira, h kateremu je Agencija za energijo izdala soglasje, podatki o zmogljivostih, razdaljah in nadomestnih vrednostih pa so prikazani v tem dokumentu. Prihodki iz prenosnih storitev so določeni z regulativnim okvirjem ob upoštevanju Akta o metodologiji za določitev RO. Prihodek iz prenosnih storitev na podlagi zmogljivosti za leto 2027 znaša 46,95 mio EUR. Agencija za energijo lahko odloči, da je v posameznem regulativnem obdobju del predvidenih prihodkov od prenosnih storitev na osnovi zmogljivosti nižji od dovoljenega prihodka s ciljem preprečitve skokovitega spreminjanja tarifnih postavk. Referenčne cene za posamezna leta regulativnega obdobja se gibljejo predvidljivo, saj se tarifne postavke znotraj regulativnega obdobja letno uskladijo s

faktorjem 1,022 (poglavje 4.3), kar uporabnikom sistema omogoča napovedovanje referenčnih cen.

4.5.2 Upoštevanje dejanskih stroškov in stopnje zapletenosti omrežja

Zaradi majhnosti je prenosni sistem plina v Sloveniji kompleksen in občutljiv na spremembe v prenosu plina. Posamezni dokaj veliki deli sistema služijo zgolj za uporabo uporabnikov v Republiki Sloveniji. Prenosni sistem ima veliko neposrednih odjemalcev (129). Na dan 1. 1. 2026 smo imeli 296 aktivnih merilnih mest. Veliko odjemnih mest pomeni tudi, da je velik obseg sredstev operaterja prenosnega sistema angažiranih za oskrbo domačih uporabnikov.

Dodatno kompleksnost prinašajo prenosno - tlačne razmere v sistemu, ki zahtevajo veliko prilagajanje sistema glede na smer dotoka plina iz sosednjih sistemov. V večini evropskih sistemov spremembe pretokov zaradi komercialnih razmer pomenijo spremembo tokov le v manjšem delu omrežja, v primeru Republike Slovenije pa se lahko spremembe tokov odražajo v spremembah tokov v pretežnem delu sistema. Temu ustrezno morajo biti prilagojene tudi vse zmogljivosti sistema, vključno s primerno dimenzioniranimi kompresorskimi postajami.

V omrežju se sicer prepleta znotrajsistemska in medsystemska uporaba sistema, hkrati pa sistem ni toliko prepleten in zazankan, da bi bilo mogoče predpostavljati celoten sistem kot homogeno omrežje, preko katerega po različnih poteh teče plin. Poleg deljene uporabe sistema za znotrajsistemske in medsystemske namene je potrebno primerno upoštevati tudi konkretne transportne poti, po katerih teče plin za potrebe medsystemske uporabe.

Iz navedenih ugotovitev izhaja, da je v primeru Republike Slovenije matrična metoda bolj primerna metoda referenčnih cen od metodologije CWD, ker upošteva geografsko porazdelitev tokov, ki bolj natančno opisuje razmere v sistemu. Pri tem je upoštevana tudi največja obremenitev posameznega geografskega območja.

4.5.3 Zagotavljanje nediskriminatornosti

Predlagana matrična metoda upošteva posamezna geografska področja in tako primerno obravnava tista področja, ki so namenjena predvsem domači oskrbi, področja, ki so namenjena tako medsystemski kot znotrajsistemi rabi, in področja, ki so namenjena predvsem medsystemski rabi.

Matrična metoda za primer referenčnih cen pokaže razmerje prihodkov medsystemske/znotrajsistemske uporabe v vrednosti 1,3/98,7⁵, kar ocenjujemo kot primerno za razmere v slovenskem sistemu. Večina medsystemske storitve se namreč odvija na dokaj kratkem delu omrežja v dolžini manj kot 60 km, kar pomeni, da posamezni deli sistema v primeru medsystemske uporabe sploh niso angažirani. Matrična metoda to avtomatsko upošteva, zato je delež prihodkov iz naslova medsystemske uporabe relativno majhen. Pri izračunu ocene porazdelitve stroškov, povezanih s prihodki od prenosnih storitev, ki se pokrijejo s tarifami za prenos na podlagi zmogljivosti, je pri matrični metodi referenčne cene s prilagoditvami za leto 2027 izračunano razmerje med prihodki od tarif za

⁵ Izračunano v skladu s 5. členom Uredbe Komisije (EU) 2017/460.

prenos na podlagi zmogljivosti na vseh vstopnih točkah in prihodki od tarif za prenos na podlagi zmogljivosti na vseh izstopnih točkah enako 16/84. Razdelitev se izračuna v skladu z uporabljenimi vhodnimi podatki in sicer kot vsota produktov načrtovanih zakupov prenosnih zmogljivosti in tarifnih postavk ločeno za vstopne in izstopne točke.

Metodologija CWD tovrstne razdelitve nima. Prihodki se ex ante razdelijo v razmerju vstopno/izstopnih tarifnih postavk za uporabo omrežja. Zaradi specifične porazdelitve uporabe slovenskega sistema bi bila predpostavka 50/50 za slovenski sistem neustrezna.

Dobljeni rezultat razmerja med vstopnimi in izstopnimi prihodki odraža zgodovino načrtovanja in izgradnje sistema, ki je bil prvenstveno namenjen velikim domačim industrijskim uporabnikom (torej znotrajsistemski uporabi), manj pa medsistemski uporabi prenosnega sistema. Zato je bil sistem geografsko optimiziran za oskrbo čim več velikih industrijskih uporabnikov v Republiki Sloveniji.

Matrična metoda je nediskriminatorna tudi znotraj domačih uporabnikov, ker upošteva geografsko zaokrožena področja in njihovo oddaljenost od vstopnih točk v sistem, prav tako pa tudi področja, preko katerih mora plin teči, da pride do končnega uporabnika.

Primerjalni indeks porazdelitve stroškov zmogljivosti iz 5. člena Uredbe Komisije (EU) 2017/460 je pri metodologiji CWD sicer nižji kot pri matrični metodi, vendar je to posledica vnaprej določene ex ante razdelitve prihodkov med vstopne in izstopne točke v razmerju 50/50, ki razmerji med prihodki in stroškovnimi nosilci za znotrajsistemsko in medsistemsko uporabo računsko izenači, ne da bi pri tem odražala dejanske stroške posameznih delov prenosnega sistema. Matrična metoda razmerje med vstopnimi in izstopnimi prihodki ter porazdelitev prihodkov med znotrajsistemsko in medsistemsko uporabo izračuna iz dejanske strukture uporabe sistema, zato vrednost primerjalnega indeksa odraža dejanske značilnosti slovenskega prenosnega sistema in izvedene prilagoditve za zagotavljanje konkurenčnosti prenosnih poti, ne pa navzkrižnega subvencioniranja, ki bi izhajalo iz same metode.

4.5.4 Prevzemanje tveganj iz medsistemske uporabe

Agencija za energijo in operater prenosnega sistema si prizadevata za stabilno in predvidljivo oblikovanje tarif, kar hkrati upošteva dejanske razmere na trgu in glavne značilnosti slovenskega prenosnega sistema plina. Izbrana matrična metoda omogoča določitev tarif tako, da odražajo dejanske stroške posameznega dela prenosnega sistema.

Uporaba prenosnega sistema za medsistemske tokove je nizka, kar potrjuje tudi delež medsistemske uporabe v primerjavi z znotrajsistemsko, ki je 1,3/98,7.

Akt o metodologiji za določitev RO določa, da se morebitna nihanja v uporabi sistema porazdelijo v daljšem obdobju, kar daje domačim uporabnikom dodatno zaščito pred tveganji obsega medsistemske uporabe.

4.5.5 Referenčne cene ne izkrivljajo čezmejnega trgovanja

Matrična metoda zagotavlja primerno razdelitev stroškov med povezovalne vstopne oz. izstopne točke, tako da posamezna točka ni nesorazmerno obremenjena s stroški in obenem referenčne cene zagotavljajo konkurenčno delovanje regijskega trga s plinom. S poenotenjem vstopnih in izstopnih tarifnih postavk na vseh povezovalnih točkah so vse prenosne poti prek Slovenije obravnavane enako, kar dodatno preprečuje izkrivljanje čezmejnega trgovanja. Kot je razvidno iz tabele 11, bi uporaba metodologije CWD povzročila višje referenčne cene na povezovalnih točkah, kar bi predstavljalo dodatno oviro za čezmejno trgovanje. Zaradi ex ante razdelitve prihodkov na vseh vstopnih in izstopnih točkah v razmerju 50/50, uporaba metodologije CWD tudi ne bi odražala dejanskega stroška posameznega dela prenosnega sistema. Zaradi specifične porazdelitve uporabe slovenskega sistema bi bila predpostavka 50/50 za slovenski sistem neustrezna.

4.6 Primerjava matrične metode z metodologijo CWD

Referenca: člen 26 (1) (a) (vi) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

V primeru, da operater prenosnega sistema izbere metodologijo referenčnih cen, ki ni metodologija CWD, mora posvetovalni dokument vsebovati primerjavo predlagane metodologije z metodologijo CWD in informacije o okvirnih referenčnih cenah, zato v nadaljevanju podajamo tabelo 10 s primerjavo metodologij.

Tabela 10: Primerjava metodologij

	Primerjana komponenta	Matrična metoda izračuna referenčnih cen	Metodologija CWD
A	Vhodne spremenljivke*		
1	Dodelitev dovoljenih prihodkov posamezni točki.	DA	DA
2	Ocena zakupa zmogljivosti.	DA	DA
3	Razdalje med posameznimi točkami prenosnega sistema.	DA	DA
4	Razmerje med vstopom in izstopom.**	16/84	50/50
	Primerjana komponenta	Matrična metoda izračuna referenčnih cen	Metodologija CWD
B	Skladnost s 7. členom Uredbe Komisije (EU) 2017/460*		
1	Metodologija omogoča uporabnikom omrežja, da ponovijo izračun referenčnih cen in jih prognozirajo. ***	DA	DA
2	Metodologija upošteva dejanske stroške prenosnih storitev ob upoštevanju stopnje zapletenosti prenosnega omrežja	DA	NE

3	Metodologija zagotavlja nediskriminacijo in preprečuje neutemeljeno navzkrižno subvencioniranje, tudi z upoštevanjem ocen porazdelitve stroškov iz 5. člena Uredbe Komisije (EU) 2017/460.	DA	DA
4	Metodologija zagotavlja, da velikega tveganja obsega, povezanega zlasti s prenosi čez sistem vstopnih - izstopnih točk, ne bodo prevzeli končni odjemalci v tem sistemu vstopno-izstopnih točk.	DA	DA
5	Metodologija zagotavlja, da izračunane referenčne cene ne bodo izkrivljale čezmejnega trgovanja.	DA	NE
C	Ocena porazdelitve stroškov na podlagi zmogljivosti (člen 5(1)(a) Uredbe Komisije (EU) 2017/460 za referenčne cene s prilagoditvami za leto 2027		
1	Ocena prihodkov znotraj sistema.	46.341.179	45.105.198
2	Ocena prihodkov zunaj sistema.	610.347	1.846.329
3	Ocena stroškovnega faktorja znotraj sistema.	14.806.488.600	14.806.488.600
4	Ocena stroškovnega faktorja zunaj sistema.	619.070.258	619.070.258
5	Razmerje znotraj sistema.	0,00313	0,00305
6	Razmerje zunaj sistema.	0,00099	0,00298
7	Primerjalni indeks.	104,18 %	2,12%
D	Ocena porazdelitve stroškov na podlagi blaga (člen 5(1)(a) Uredbe Komisije (EU) 2017/460		
1	Ocena prihodkov znotraj sistema.	1.271.663	1.271.663
2	Ocena prihodkov zunaj sistema.	35.268	35.268
3	Ocena stroškovnega faktorja znotraj sistema.	26.767.123	26.767.123
4	Ocena stroškovnega faktorja zunaj sistema.	742.358	742.358
5	Razmerje znotraj sistema.	0,04751	0,04751
6	Razmerje zunaj sistema.	0,04751	0,04751
7	Primerjalni indeks.	0,00 %	0,00 %

*poglavje A in B se nanašata na oceno porazdelitve stroškov na podlagi zmogljivosti (člen 5(1)(a) Uredbe Komisije (EU) 2017/460 za referenčne cene s prilagoditvami za leto 2027

** razmerje 16/84 med prihodki od tarif za prenos na podlagi zmogljivosti na vseh vstopnih in izstopnih točkah, temelji na specifičnosti dejanske uporabe prenosnega sistema, kjer večinski delež predstavlja dobava plina za končne uporabnike v Republiki Sloveniji

*** s pomočjo poenostavljenega modela uporabniki omrežja lahko izračunajo okvirne povprečne referenčne cene za medsystemsko in znotrajsystemsno uporabo zmogljivosti

Družba Plinovodi je izvedla oceno porazdelitve stroškov, povezanih s prihodki od prenosnih storitev, ki se pokrijejo s tarifami za prenos na podlagi zmogljivosti, v skladu s členom 5(1)(a) Uredbe Komisije (EU) 2017/460 po matrični metodi in metodologiji CWD. Operater prenosnega sistema ugotavlja, da sta obe oceni izvedeni z enakimi vhodnimi podatki in za enak prihodek iz prenosnih storitev na podlagi zmogljivosti, s čimer je zagotovljena

pregledna in nepristranska primerjava obeh metod izračuna referenčnih cen. Nižja vrednost indeksa pri metodologiji CWD je posledica vnaprej določene ex ante razdelitve prihodkov med vstopne in izstopne točke v razmerju 50/50, ki razmerji med prihodki in stroškovnimi nosilci računsko izenači, ne da bi odražala dejanske stroške posameznih delov prenosnega sistema. Predlagana matrična metoda pri določitvi referenčnih cen upošteva kompleksen sistem vhodnih parametrov, kar zagotavlja ustreznejšo porazdelitev stroškov uporabe na celoten prenosni sistem, tako da tarifne postavke v večji meri odražajo dejanske stroške prenosne storitve znotraj oziroma zunaj sistema.

Pri izračunu ocene porazdelitve stroškov smo pri matrični metodi in pri metodologiji CWD upoštevali napoved in oceno zakupa prenosnih zmogljivosti za domače uporabnike in čezmejni prenos za leto 2027 ter razdaljo med posameznimi vstopnimi in izstopnimi točkami prenosnega sistema. Pri izračunu na podlagi metodologije CWD smo upoštevali 50/50 razmerje med prihodki od tarif za prenos na podlagi zmogljivosti na vseh vstopnih in izstopnih točkah. V primeru izračuna po matrični metodi, pa za referenčne cene s prilagoditvami za leto 2027 izračunano razmerje znaša 16/84.

Tabela 11: Primerjava tarifnih postavk v EUR/(kWh/dan)

Naziv točke (e)	Matrična metoda Tarifne postavke 2027	Metodologija CWD Tarifne postavke 2027
Vstopna točka Ceršak	0,14708	0,52812
Vstopna točka Šempeter pri Gorici	0,14708	0,33740
Vstopna točka Rogatec	0,14708	0,36560
Slovenija - domača vstopna točka	0,14708	0,01663
Izstopna točka Ceršak	0,14708	0,52701
Izstopna točka Šempeter pri Gorici	0,14708	0,73528
Izstopna točka Rogatec	0,14708	0,30923
Slovenija - domača izstopna točka	0,70343	0,40686

Tarifne postavke po matrični metodi iz tabele 11 so enake referenčnim cenam iz tabele 8 in 9 in predstavljajo potrjene tarifne postavke za leto 2027. Tarifne postavke po metodologiji CWD so določene z enakimi vhodnimi podatki (ocena zakupa prenosnih zmogljivosti za leto 2027 in razdalje med točkami) ob ex ante razmerju 50/50 in so umerjene tako, da se z načrtovanimi zakupi zmogljivosti doseže enak prihodek iz prenosnih storitev na podlagi zmogljivosti v višini 46,95 mio EUR, s čimer je zagotovljena neposredna primerljivost tarifnih postavk po obeh metodah.

Iz primerjave tarifnih postavk je razvidno, da so tarifne postavke za povezovalne točke, izračunane skladno s predlagano matrično metodo, na vseh povezovalnih točkah nižje in konkurenčnejše ter spodbujajo čezmejno trgovanje. Odstopanje tarifne postavke za izstopne točke v RS je odraz namena izgradnje slovenskega prenosnega sistema, ki je prvenstveno zgrajen za domače uporabnike prenosnega sistema, kar je razvidno tudi iz napovedi zakupa prenosnih zmogljivosti.

Operater prenosnega sistema bo del prihodkov pokrili s tarifami na podlagi blaga, kot določa 4(3)(a) člen Uredbe Komisije (EU) 2017/460. Zato je izvedel še oceno porazdelitve stroškov, povezanih s prihodki od prenosnih storitev, ki se pokrijejo s tarifami za prenos na podlagi blaga in ki temeljijo izključno na povzročiteljih stroškov.

Pri izračunu ocene porazdelitve stroškov, povezanih s prihodki od prenosnih storitev, ki se pokrijejo s tarifami za prenos na podlagi blaga, smo v primeru matrične metode in metodologije CWD upoštevali obseg pretoka plina na dan. Ker se tarifa za prenos na podlagi blaga obračunava enotno na preneseno količino plina na vseh izstopnih točkah, je razmerje med prihodki in stroškovnim nosilcem za znotrajsistemsko in medsystemsko uporabo omrežja identično, zato je primerjalni indeks za primer matrične metode in metodologije CWD enak in znaša 0,00 %.

5. Okvirne informacije iz člena 30(1)(b) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

Referenca: člen 26 (1) (b) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

Skladno s 3. členom Uredbe Komisije (EU) 2017/460 »dovoljeni prihodki« predstavljajo vsoto prihodkov od prenosnih storitev in prihodkov od neprenosnih storitev za opravljanje storitev operaterja prenosnega sistema za določeno obdobje znotraj danega regulativnega obdobja, do katerih je tak operater prenosnega sistema upravičen v režimu nezamejenih cen in ki se določijo v skladu s členom 41 (6) (a) Direktive 2009/73/ES. Vse informacije v tem poglavju se nanašajo na tarifno leto 2027 in so povzete iz regulativnega okvira za regulativno obdobje od 1. januarja 2025 do 31. decembra 2027, h kateremu je Agencija za energijo izdala soglasje. Način določitve dovoljenega prihodka je obrazložen v poglavju 4.1.2 tega dokumenta.

Referenca: člen 30 (1) (b) (i) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

Tabela 12: Dovoljeni prihodki

Dovoljeni prihodki	48,7 mio EUR (2027)
--------------------	---------------------

Referenca: člen 30 (1) (b) (iv) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

Tabela 13: Prihodki iz prenosnih storitev

Prihodki iz prenosnih storitev	48,3 mio EUR (2027)
--------------------------------	---------------------

Skladno s 3. členom Uredbe Komisije (EU) 2017/460 »prihodek iz prenosnih storitev« pomeni del dovoljenih prihodkov, ki se pokrije s prenosnimi tarifami.

Referenca: člen 30 (1) (b) (v) (1) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

Tabela 14: Razmerje med prihodki od tarif za prenos na podlagi zmogljivosti in na podlagi blaga

Prihodki od tarif za prenos na podlagi zmogljivosti	97,29 %
Prihodki od tarif za prenos na podlagi blaga	2,71 %

Referenca: člen 30 (1) (b) (v) (2) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

Tabela 15: Razmerje med prihodki od tarif za prenos na vstopnih in izstopnih točkah

Prihodki od tarif za prenos na podlagi zmogljivosti na vseh vstopnih točkah	16 %
Prihodki od tarif za prenos na podlagi zmogljivosti na vseh izstopnih točkah	84 %

Izračunano razmerje po matrični metodi za referenčne cene s prilagoditvami za leto 2027.

Referenca: člen 30 (1) (b) (v) (3) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

Tabela 16: Razdelitev prihodkov na znotrajsistemsko in medsistemsko uporabo, izračunano v skladu s 5. členom Uredbe Komisije (EU) 2017/460

Prihodki od znotrajsystemske uporabe omrežja na vstopnih in izstopnih točkah	98,70 %
Prihodki od medsystemske uporabe omrežja na vstopnih in izstopnih točkah	1,30 %

6. Informacije o tarifah za prenos na podlagi blaga in neprenosnih tarifah

Referenca: člen 26 (1) (c) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

6.1 Način določanja tarif za prenos na podlagi blaga

Referenca: člen 26 (1) (c) (i) (1) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

Plin za potrebe lastne rabe je namenjen za kondicioniranje plina v merilno-regulacijskih postajah in postajah, kjer se izvaja tudi ogrevanje objektov, ter pogon kompresorjev v kompresorskih postajah Kidričevo in Ajdovščina, kar je eden od pogojev za izvajanje zanesljivega prenosa plina. Tako porabljeni plin predstavlja strošek, na višino katerega operater prenosnega sistema nima vpliva. Količina porabljenega plina je namreč odvisna predvsem od aktivnosti uporabnikov prenosnega sistema ter od pretočno tlačnih razmer na mejah slovenskega prenosnega sistema. Dodatna spremenljivka pri določitvi višine realiziranega stroška plina za potrebe lastne rabe so tržne razmere na trgih plina, saj

operater prenosnega sistema plin za potrebe lastne rabe kupi od najugodnejšega ponudnika izbranega v preglednem in nepristranskem postopku.

Predvideva se enaka metodologija določitve zneska za lastno rabo, kot je tudi trenutno veljavna in ki omogoča dolgoročno vzdržno delovanje operaterja prenosnega sistema in zagotavlja kritje realiziranega stroška plina za lastno rabo, hkrati pa je vezana na tehnične specifikacije kompresorskih postaj in prenosnega sistema.

Podatek o obsegu pretoka plina je pripravljen na podlagi načrtovanih prenesenih količin plina za leto 2027 iz regulativnega okvira za obdobje 2025-2027 in ocen operaterja prenosnega sistema.

Tabela 17: Obseg pretoka plina v mio kWh/dan

Izstopna točka	Obseg pretoka plina 2027
Ceršak	0,011
Rogatec	0,663
Šempeter	0,069
Slovenija	26,767

6.1.1 Delež prihodkov, ki bo po napovedih pokrit s tarifami za prenos na podlagi blaga

Referenca: člen 26 (1) (c) (i) (2) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

Prihodki iz naslova lastne rabe plina predstavljajo manjši del v strukturi prihodkov operaterja prenosnega sistema od prenosnih storitev. Ta delež znaša okrog 2,71 % za leto 2027. Operater prenosnega sistema zaračuna plin za lastno rabo uporabnikom sistema na izstopnih točkah prenosnega sistema na način, opisan v Prilogi 3.

6.1.2 Okvirne tarife za prenos na podlagi blaga

Referenca: člen 26 (1) (c) (i) (3) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

Tarifna postavka za potrebe lastne rabe operaterja prenosnega sistema za leto 2027 znaša 0,03254 EUR/kWh in ostaja nespremenjena glede na predhodna leta. Za namen izvedbe izračuna ocene porazdelitve stroškov, povezanih s prihodki od prenosnih storitev, ki se pokrijejo z morebitnimi tarifami za prenos na podlagi blaga, smo na vstopnih točkah uporabili tarifno postavko 0 EUR/kWh.

6.2 Neprenosne storitve za uporabnike omrežja

Referenca: člen 26 (1) (c) (ii) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

6.2.1 Tarifna metodologija za neprenosne storitve

Referenca: člen 26 (1) (c) (ii) (1) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

Osnovna neprenosna storitev, ki se obračunava uporabnikom prenosnega sistema ob zakupu izstopne zmogljivosti, je storitev meritve. Skladno z Aktom o metodologiji za obračunavanje omrežnine za prenosni sistem zemeljskega plina se omrežnina za meritve obračunava v obliki tarifne postavke za meritve (C_M) in z upoštevanjem nazivnega pretoka merilne naprave in števila tlačnih redukcij.

Tarifna postavka za storitve meritev se določi tako, da se z omrežnino za meritve pokriva tisti del upravičenih stroškov, ki nastanejo v zvezi z obsegom izvajanja meritev, in se nanašajo na izvajanje meritev, obdelavo merjenih podatkov, vzdrževanje, kalibriranje in z zakonom določene periodične menjave merilnih naprav.

Operater prenosnega sistema lahko zaračunava uporabnikom prenosnega sistema tudi ostale storitve v okviru izvajanja gospodarske javne službe, ki predstavljajo neprenosne storitve. Tarifne postavke za ostale storitve se določijo na način, da se upošteva dejanske stroške teh storitev. Operater prenosnega sistema v postopku določitve regulativnega okvira določi posamezne tarifne postavke za ostale storitve, h katerim poda soglasje Agencije, ki niso zajete v dovoljenem prihodku, ampak v drugih prihodkih operaterja prenosnega sistema. Ostale storitve in pripadajoče veljavne tarifne postavke so prikazane v Prilogi 6 (Tarifne postavke za ostale storitve).

6.2.2 Delež prihodkov, ki bodo po napovedih pokriti s tarifami za neprenosne storitve

Referenca: člen 26 (1) (c) (ii) (2) Uredbe Komisije (EU) 2017/460:

Prihodki iz naslova storitev meritev predstavljajo manjši del v strukturi prihodkov operaterja prenosnega sistema in odražajo dejanske stroške iz naslova izvajanja meritev prenosa plina. Ta delež znaša okrog 0,90 % za leto 2027.

6.2.3 Način, na katerega se povezani prihodki od neprenosnih storitev usklajujejo, kot je navedeno v členu 17(3) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

Referenca: člen 26 (1) (c) (ii) (3) Uredbe Komisije (EU) 2017/460:

Prihodki iz naslova storitev meritev odražajo dejansko realizirane stroške za te storitve. Operater prenosnega sistema znesek in vrsto stroškov letno poroča Agenciji za energijo in jih upošteva pri določitvi tarifne postavke za meritve v naslednjem regulativnem obdobju.

6.2.4 Okvirne neprenosne tarife za neprenosne storitve, opravljene za uporabnike sistema

Referenca: člen 26 (1) (c) (ii) (4) Uredbe Komisije (EU) 2017/460:

Tarifna postavka za potrebe izvajanja storitev meritev za leto 2027 znaša 22,86903 EUR/mesec.

Operater prenosnega sistema zaračuna storitev meritev uporabnikom sistema na način, določen v Prilogi 4.

7. Okvirne informacije iz člena 30(2) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

Referenca: člen 26 (1) (d) Uredbe Komisije (EU) 2017/460

7.1 Razlike v stopnji tarif za leto 2027 v primerjavi z letom 2026

Tabela 18: Ocenjene razlike v stopnji tarif za leto 2027 v primerjavi z letom 2026 v EUR/(kWh/dan)

Vstopne in izstopne točke	Tarifne postavke 2027	Ocenjena razlika 2027/2026
Vstopna točka Ceršak	0,14708	+ 0,00317
Vstopna točka Šempeter pri Gorici	0,14708	+ 0,00317
Vstopna točka Rogatec	0,14708	+ 0,00317
Slovenija - domača vstopna točka	0,14708	+ 0,00317
Izstopna točka Ceršak	0,14708	+ 0,00317
Izstopna točka Šempeter pri Gorici	0,14708	+ 0,00317
Izstopna točka Rogatec	0,14708	+ 0,00317
Slovenija - domača izstopna točka	0,70343	+ 0,01514

Tarifne postavke 2027 so enake referenčnim cenam za leto 2027 iz tabel 8 in 9. Razlika v stopnji tarif odraža letno uskladitev tarifnih postavk s faktorjem 1,022 znotraj regulativnega obdobja 2025-2027, s katero se zagotavlja izravnava tarifnih postavk med posameznimi leti regulativnega obdobja in predvidljivo gibanje tarif za uporabnike sistema.

7.2 Ocenjene razlike v stopnji tarif do konca regulativnega obdobja

Tarifno leto 2027, na katero se nanaša ta posvetovalni dokument, je zadnje leto regulativnega obdobja 2025-2027, zato razlik v stopnji tarif za nadaljnja leta znotraj tega regulativnega obdobja ni. Tarifne postavke omrežnine za leta po letu 2027 bodo določene v postopku priprave regulativnega okvira za naslednje regulativno obdobje, h kateremu poda soglasje Agencija za energijo, in bodo predmet naslednjega posvetovanja skladno s 26. členom Uredbe Komisije (EU) 2017/460.

7.3 Poenostavljen tarifni model

Poenostavljen tarifni model, s priloženimi pojasnili o načinu uporabe, je v skladu s 30. členom Uredbe Komisije (EU) 2017/460 objavljen na naslednji povezavi: https://www.plinovodi.si/media/izzp41al/objava-podatkov_562026.pdf.

8. Priloge

Priloga 1: Obrazec za pripombe in predloge

Priloga 2: Opis obračuna prenosa po prenosnem sistemu

Priloga 3: Način obračuna lastne rabe

Priloga 4: Način obračuna storitev meritev

Priloga 5: Tabela uporabljenih izrazov

Priloga 6: Tarifne postavke za ostale storitve